

[Thestrup.]

året 1964-65 vil bruge en større eller i hvert fald lignende del af det danske samfunds midler som tidligere.

Spørgsmålet er, om de så bruges på en måde, der beforder stigning i produktion og i eksport. Når man gennemgår de to avisartikler, jeg har omtalt, ser man, at de er enige om, at der er to vigtige områder, hvor investering bør ske: trafik og undervisning. Den højtærede handelsminister føjer hertil, efter min mening med rette, forskning. Men giver nu forslaget vedrørende trafik og undervisning løfter om en virkelig indsats? Vi fik for et par år siden en trafikøkonomisk oversigt, hvori der regnedes med anvendelse af ca. 1 milliard kr. om året til trafikformål gennem en periode på ca. 20 år. Vi er ikke begyndt at anvende nær sådanne beløb hertil, og dog står vi over for en lang række opgaver på dette område, som vi er nødt til at løse. Jeg nævner som det, der må have førsteprioritet, Store-Bæltsbroen, som der ikke er afsat noget beløb til på forslaget. Der er afsat et betydeligt beløb til motorvejsbygningen fra København til Jylland, men hvor længe kan en motorvej op gennem Jylland undværes? Øresundsbroen er også ved at rykke i forgrunden, og flyvepladsspørgsmålet bliver mere og mere vigtigt, ikke mindst for Jyllands vedkommende; Midtjylland, Vestjylland og Sønderjylland kræver flyvepladser. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen rejser i morgen et spørgsmål, som også forekommer mig at være af meget stor betydning. Det er spørgsmålet om erhvervelsen af Saltholm til brug som flyveplads. Til udbygning af Københavns nærtrafik er der, så vidt jeg kan se, afsat en halv million kr. Jeg har på mit partis vegne gentagne gange gjort gældende, at en bedring af boligproblemet i hovedstaden ville kunne opnås, naturligvis først og fremmest ved en egentlig udflytning fra København, men også ved, at det gennem moderne trafik anlæg, ved S-baner og motorveje, blev muligt i højere grad end nu at bo i større afstand fra København, selv om man har sit arbejde herinde. Hertil hører også en løsning af færdselsspørgsmålet inde i selve København og af parkeringsspørgsmålet. Det er to områder, hvor man synes at være kørt fast ikke alene til ulempe, men

til betydelig udgift for samfundet som helhed.

Når man ser på disse mange trafikproblemer, synes jeg ikke man kan sige, at der fra regeringens side er vist et sådant initiativ, som udviklingen forlanger. Jeg håber, at der i det beløb til fornyelse af faste anlæg under statsbanernes anlægsudgifter, hvilket der er afsat 36,5 mill. kr., indgår en række moderniseringer, f. eks. automatisering af ledvogttertjenesten, og at arbejdet med nedlæggelse af overflødige banestrækninger fortsættes.

Undervisningsvæsenet har i de senere år været en af de opgaver, vi har ofret mest på. Til undervisningsministeriets konto er beregnet 1.760 mill. kr. over for 1.606 mill. kr. på indeværende års budget. Heraf får folkeskolen 795 mill. kr. mod 759 mill. kr., de højere skoler 191 mill. kr. mod 179 mill. kr. og de højere læreanstalter 293 mill. kr. mod 239 mill. kr. Det område, hvor den største stigning procentvis sker, er, så vidt jeg kan se, handelsskoler, handelshøjskoler, teknisk undervisning m. v., hvor der er en stigning fra 117 mill. kr. til 151 mill. kr. Det er slet ikke så små stigninger, der er tale om, og så er forholdet dog det, at vi endnu ikke har tilstrækkelig mange gymnasier, at vi ikke får uddannet så mange unge ved de højere læreanstalter, som der er brug for, og at vi ikke har udbygget undervisningen ved handelsskoler og tekniske skoler således, som vi kunne ønske det.

På anlægskontoen er der heller ikke sket nogen større stigning. Jeg har tidligere givet udtryk for, at efter min mening bliver de unge, der tager en afsluttende eksamen fra de højere læreanstalter, for sent færdige. Begynder vi for sent på skolen, varer folkeskoleundervisningen for længe — eller varer undervisningen ved de højere læreanstalter for længe? Jeg tror ikke, det er spørgsmål, der er helt afklaret. Men faktum er, at vi mangler jurister, læger, tandlæger og ingeniører for slet ikke at tale om lærere, og disse mangler må vi afhjælpe for at komme videre.

Jeg kender de store vanskeligheder, der har været på undervisningsområdet, men det kan ikke nægtes, at regeringen her har begået store fejlgreb, først og fremmest den voldsomme udvidelse af skolevæsenet uden